

Церква набуває досвід у допомозі стражденному суспільству

Розповідає Юрій Дуденко – пастор, керівник Адвентистських громад в Одеській області.

На яких напрямках служіння наразі зосереджені адвентистські громади в Одеській області?

Церква, як правило, відображає суспільство, в якому знаходиться. Ми розуміємо проблеми людей, але не завжди можемо швидко реагувати на них. Це пов'язано з багатьма факторами: ментальністю, новизною викликів, необхідністю змінювати звичний спосіб життя та мислення.

З початком широкомасштабного російського вторгнення адвентистське громади в Одеській області долучилися до соціальних проєктів: роздачі гуманітарної допомоги, хліба, гарячих обідів на вокзалі, поширення літератури. Зі зменшенням потоку переселенців багато ініціатив припинилися.

Сьогодні, через три роки після початку великої війни, церква зосереджена на допомозі тим, хто постраждав: переселенцям, рідним загиблих, військовим.

Наслідки цієї війни супроводжуватимуть нашу націю десятиліттями, і церква сьогодні набуває досвіду служіння стражденним, розробляє відповідні програми, готує служителів. Однією з таких ініціатив стала «Підтримка поряд», яка поступово впроваджується, і до якої частина громад вже приєдналася, а інші зможуть долучитися згодом, спираючись на напрацьований досвід.

Які є контакти із міською владою? Чи надходять запити на співпрацю?

Співпраця з різними владними структурами є багаторівневим питанням. Контакти існують, але наші громади не завжди мають достатньо ресурсів, щоб задовольнити ті чи інші запити. У питаннях матеріальної допомоги влада більше співпрацює із великими міжнародними організаціями. Серед адвентистських структур, які здійснюють масштабні проєкти, варто згадати ADRA Україна.

Однак якщо говорити про простих людей та військових, то тут ситуація інша. Церква відкриває свої двері для них, шукає шляхи для служіння їхнім потребам. Ймовірно, духовна підтримка стане ще більш запитаною після завершення війни.

Здається, в останні роки люди стали обережнішими у спілкуванні, стало складно встановити контакт. Які церковні програми дають плоди у зростанні громад?

Церковна спільнота зростає настільки, наскільки вона дозволяє Господу діяти, – як у житті громад, та і для кожного особисто. Слово Боже вчить, що це Господь докладає спасенних до церкви. Тому найперша програма – це спосіб життя і християнське благочестя самих членів церкви. Другий важливий момент – це наполеглива молитва до Господа з проханням вислати женців на ниви, які побіліли. А вже потім програми та проєкти. Людям потрібне плече, на якому вони можуть поплакати про свої біди. Церква має втілювати практичне служіння, яке відповідає на реальні потреби суспільства.

З іншого боку, війни пробуджують найнегативніші почуття та емоції, й буває важко зробити вибір на користь Бога.

Часом складається враження, що всі методи благовістя вичерпані. Що можете порадити тим, хто розчарований результатами свого свідчення?

Світ змінився, і сьогодні вже потрібні нові підходи. Іноді церква може неправильно оцінювати потреби суспільства, тому пропонує рішення, на які не отримує відгуку. Якщо ж церква розуміє потребу, вона і відповідь буде шукати на цю потребу, і

знайде її в молитві й роздумах, можливо, шляхом проб і помилок, що властиво будь-якому пошуку.

Христос сказав, що той, хто дав чашу води нужденному, не залишиться без нагороди. Ми робимо це не для того, щоб нас похвалили, ми робимо це тому, що це правильно, тому що це доручив нам Господь, і ми лише ті, хто зробили те, що мали зробити. Справжні наслідки добрих справ, зроблених з любов'ю, ми дізнаємося тільки у вічності. І ми будемо здивовані, якими значущими вони були. Тому не потрібно опускати руки, потрібно робити те, що в наших силах, а решту додасть Господь.

Запитання – Олена Ільчук